

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice št. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopis se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravništvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 45.

V Ljubljani v sredo 23. aprila 1884.

Tečaj I.

Epilog k mestnim volitvam.

Poleglo se je razburjeno javno mnenje in potihnil je agitacijski hrup v ljubljanskem mestu. Volitev v III. in II. razredu je pri kraji, ona v prvem razredu izvršila se bode po vsem mirno, in sigurno bodo jutri brez vsakega protivja zopet voljeni od centralnega volilnega odbora nasvetovani in od volilnega shoda sprejeti dosednji zastopniki. Umestno je tedaj, da uže danes delamo svoje opazke o izidu prvih volilnih dnij, kajti bilanca je sklenena in rezultat ni več odvisen od dogodkov pri jutrajšnji volitvi.

V ponedeljek stopil je tretji razred na volišče. Ne bojimo se nobenega ugovora, ako trdimo, da je ta volitev neprijetno dirnila vsakega rodoljuba. Od 354 volilcev prišlo jih je na volišče le 79, zares sramotno število za Ljubljano, ki se odlikuje od nekaj z disciplino in unetostjo narodnih volilcev. Očividno so jih potrli slabo izbrani kandidati; baš tistih elementov, ki se po svoji izobraženosti najrajši udeležijo javnega življenja, doktorjev, uradnikov železničnih in drugih privatnih smo po polnem pogrešali. Ne bodemo se spuščali v osebnosti, a to moramo vendar poudarjati, da mestni odbornik kakor g. črevljar Škrbinec pač ne more biti v posebno čast občinskemu zastopu glavnega mesta. Neolikantost mu brani, spoznavati pravo in odločiti se v važnejših vprašanjih, njegova nedoslednost, katera se je uprav v električnem svitu pokazala pri volilnih shodih, mu ne dopušča, vztrajati pri kakem načelu ali sklepu.

Jasno se to vidi iz njegovega postopanja v trgovinski zbornici. Vlada je izročila kupčijski zbornici nov volilni red, kateri ugaja dejanjskim razmeram ter ogromni večini slovenskega prebivalstva na Kranjskem varuje zakonito večino v tej, tudi v političnem oziru važni skupini. Naravno, da sta se v zadnji seji imenom nemške stranke vladni predlogi protivila gg. Luckmann in Baumgartner ter s svojega stališča pobijala neugodno jim naredbo. A v veliko začudenje

svojih tovarišev se jima pridruži „narodni“ kandidat g. Škrbinec ter podpira, priporoča in glasuje za — predloge nemške manjšine!

Ako bi se kdo drug na enak način bil pregrešil zoper narodno korist, razlegal bi se glasni „anathema“ po predalih „Slov. Naroda“ proti slovenskemu „Efijaltu“ in z vso slovesnostjo bi mu v čelo vtisnil znani *carنيفex* „Slovanov“ „sramotni pečat narodnega izdajstva“. Toda vse se je pozabilo g. Škrbinc in s pravo navdušenostjo in požrtvovalnostjo so na volilnem shodu glasovali za tolikrat zasmejanega kandidata uradniki banke „Slavije“ in uredniško osebje „Slov. Naroda“ — vse le zaradi tega, ker je „Narodova“ stranka krvavo potrebovala njegove in njegovih pristašev podpore v drugem razredu proti — prof. Šukljeju! To so etični nazori, to je politična morala naših narodnih radikalcev!

V drugem razredu bila je *signatura temporis* — kandidatura prof. Šukljeja. Od kar se je ta mož predrznil, svojim rojakom očitno povedati, kar je uže z davna notranje prepričanje premnogih skušenih in rodoljubnih mož — namreč, da sedanje postopanje dr. Vošnjaka in dr. Zarnika ni na čast in v korist našemu narodu — ne pozna sovraštvo nekaterih politikov proti dr. Vošnjaku profesorju nobenih mej. Z vsemi sredstvi so se obdelavali zlasti volilci iz ljubljanskih predmestij, da bi glasovali proti temu protivniku, in danes mora uprav rudečica obliči vsakega pristaša „Narodove“ stranke, ako pomisli, da je celo dr. Vošnjak še pri nedeljskem volilnem shodu zoper Šukljeja agitaval v bratovski slogi s socializmom — krojačem Železnikarjem in njegovimi tovariši. Vse strune so se napejnale, podla obrekovanja se razširjala med nevednim občinstvom, delalo se je z vsemi sredstvi — in vendar, — tak ubog rezultat!

Kajti odkrito rečemo, da mora urednik „Ljubljanskega Lista“ ponosno se ozirati na zaupanje, s katerim so ga včeraj bili počastili volilci drugega razreda. Njegovo ime ni bilo

plakatirano na cestnih vogalih, noben časnik ni črnil besedice o njegovi kandidaturi, veliko volilcev niti znalo ni, da prevzame kandidaturo, njemu samemu bila je osebna žrtva, ki je združena s takim dostojanstvom, v sedanjih njegovih razmerah prehuda, da bi osebno se bil potrudil k svojim prijateljem — in vendar je glasovalo od 234 volilcev celih 123, tedaj več nego nadpolovična večina, med njimi cvet domačega razumništva, za toliko sovražnega in tako prononciranega kandidata!

Znamo sicer, da se bo zopet govorilo o „rahlem pritisku“ za „vladnega“ kandidata, in fantazija nekaterih gospodov je tako bujno razvita, da bodo sigurno več tednov še zabavali slovensko čitateljstvo z grozovitimi pripovedkami o „hudobni vladi in krutem samosilniku na Turjaškem trgu“. Nečemo jim kaliti nedolžnega veselja: saj so si ga težko morali zaslužiti! Težavno, „*schwer und dumpfig, eine Wetterwolke*“, je včeraj prisopihal pred mestno hišo dr. Val. Zarnik, pred seboj je drvil uporne volilce v potu svojega obraza — kdo bi bil toliko zloben, da bi jemal sicer tako lagodnemu gospodu edino tolažilo, ki ga odškoduje za nenavadno trudapolno delo! Le toliko moramo, resnici na ljubo konstatovati, da celo od uradnega osebja deželne vlade, broječega 44 volilcev drugega razreda, se je volitve udeležilo nič več nego sedemoric! „Pritisk“ je moral tedaj biti zelo „rahel“, vsaj ako ga sodimo po njegovem dejanjskem učinku. In tudi tega ne bodo mogli ovreči radikalni rabulisti, da je za zmerne kandidata glasovala stara garda narodnega uradništva, vsi domači profesorji srednjih šol skoraj brez izjeme, mestno učiteljstvo kakor en mož — in če je bila prav večina meščanov iz predmestij in izpod Golovca na nasprotni strani, vendar štejejo tudi oni izobraženi trgovci, obrtniki in hišni posestniki vsaj nekoliko, ki so svoj glas oddali prof. Šukljeju.

Toda včerajšnja volitev ima drug pomen, ki daleč presega vse, kar se suče okolo

Listek.

Pivo.

(Štatišična študija.)

(Dalje.)

V primeri s prejšnjim letom je pala množica produciranega piva v Nižje- in Zgornje-Avstrijski, v Solnograški, Tirolski, Primorski in Bukovini; povsod drugod je pa narastla.

Če se oziramo na to, koliko piva vsaka pivovarna v vsaki kronovini producira na leto, se nam podaja s tem primerno merilo za to, je li pivovarstvo v tej ali oni kronovini predmet veliki obrtniji, ali pa le mali obrtniji. Na podlagi teh števil lahko rečemo, da je pivovarstvo velika obrtnija na Nižjeavstrijskem, Štajarskem, Češkem, Bukovini, Moravskem in Kranjskem. Tu se namreč napravi v vsakem letu v vsaki pivovarni povprek po več kot 6000, ali pa blizu 6000 hektolitrov piva, sploh pa več, kot povprek v vsaki avstroogerski pivovarni, kjer se producira po 5698 hektolitrov, v posameznih kronovinah pa:

1.) V Nižjeavstrijski	28768
2.) „ Štajarski	7923
3.) „ Češki	6257
4.) „ Bukovini	6041
5.) „ Moravski	6033
6.) „ Kranjski	5872
7.) „ Štezijski	4859
8.) „ Solnograški	4274
9.) „ Oggerski z Erdelijo	4000
10.) „ Zgornjeavstrijski	3193
11.) „ Galiciji	3109
12.) „ Tirolski	1508
13.) „ Hrvatski	1336
14.) „ Koroški	1150

Če se hoče vsaj aproksimativno izračunati množica piva, ki se vsako leto v Avstroogerski popije, treba je pred vsem uvaževati množico piva, ki se izvažajo v tuje dežele ter uvažajo iz njih v Avstroogersko. Pivo, kolikor se ga uže sploh uvažajo, prihaja posebno iz sosednih pokrajin na zahodu, iz Nemčije itd. Njegova množica, sicer neznatna v primeri z avstrijsko produkcijo sploh, je začela vendar močno rasti ter se je v dōbi 17 let skoro potrojila. Prišlo je namreč iz inozemstva v Avstroogersko pivo:

Leta	hektol.	Leta	hektol.	Leta	hektol.
1865	4054	1874	3778	1879	3827
1870	3571	1875	2721	1880	7800
1871	3027	1876	2622	1881	9428
1872	4126	1877	2574	1882	10762
1873	4617	1878	2774		

Množica izvažanega piva je tudi postala v ravno isti dobi štirikrat večja, le s tem razločkom, da je v prvih petih letih na jedenkrat nenavadno močno poskočila, od tu naprej pa precej polagoma rastla, oziroma padala. Izvažalo se je avstroogersko pivo posebno v Nemčijo, Italijo, Rumunijo in Rusijo, in sicer v hektolitrih.

Leta	iz Avstrije	iz Oggerske	skupaj
1865	48028	4331	52359
1870	134613	20832	155445
1871	139922	20167	160089
1872	140548	14237	154785
1873	166616	4061	170677
1874	206849	13507	220356
1875	191501	11907	202408
1876	179584	5081	184665
1877	197070	4030	201100
1878	206929	7493	214422
1879	211321	30694	243015

malostne posamezne osebe. Prvič ste se na volilnem bojišču merili obe frakciji velike narodne stranke, radikali in oni rodoljubi, ki se potezajo za mirni napredek, za resno domoljubno delo. Navzlic temu, da so „Narodovi“ pristaši delali z vsem volilnim aparatom, da so pritirali na volišče zadnjega moža iz njegovega zakotja, med tem, da v nasprotnem taborju niti agitacije ni bilo, zmagali so le — z neznamno večino treh glasov. To je očividni dokaz, da je goli humbug, ako se naši radikali v slovenskem središču šopirijo z javnim mnenjem našega naroda; tedaj se iz srca radujemo večrajšnje volitve in svesti si končne sijajne zmage, kličemo svojim somišljenikom: *Zora puca, bit' če dana!*

Deželna kmetijska enketa.

(Dalje.)

Poročevalec g. Svetec poroča o tretjem vprašanju: „Kolikratni čisti prinos ali kolikratni gruntni davek naj velja kot cena take kmetije (kmetijskega doma) pri izročitvi, ako se dediči ne morejo med seboj pogoditi?“ Poročevalec pravi, da bi po vladnem predlogu po navadi imeli dotičniki ceno določati, drugače pa sodnije. Deželni zbori bodo imeli to določbo ustanoviti veljavno, in tedaj gre le ustanavljati jo po gruntnem davku ali po katastru. Gosp. Svetec nasvetuje, da se vrednost določuje po 20kratnem znesku čistega katastralnega prihodka.

Gosp. Ogulin misli, da bi zadostovala šestnajstera vrednost, ker tudi finančni uradi ravnaajo tako pri določevanju pristojbin.

Gosp. Dev pravi, da naj imajo udeleženci sami prvo besedo, potem še le sodnije.

Dr. Poklukar nasvetuje, naj bi se vrednost določevala po 72kratnim zemljiščinim davku. Gosp. Robič pravi, da ima skoraj vsak posestnik kaj pravic do pašnikov, gozdov itd., kar mora pri hiši ostati, ako se ne pogode, tedaj bode bolje, da se cena ne določuje po tistem dohodku, temveč po sodnjski cenitvi. Razgovarjajo se o tej zadevi še gg. Ogulin, dr. Poklukar in Dev. Gosp. Svetec stavi končno sledeči predlog, kateri tudi obvelja: „Sploh naj se vrednost ustanavlja po šestnajsterem znesku čistega katastralnega prihodka; dotičniki pa imajo pravico, drugače odločiti. Ako se ne pogodijo, določi sodnija.“

Gosp. Svetec poroča o četrtem vprašanju: „Ali se naj pri izročitvi prejemniku na korist odbije od prejemne cene neka svota in do katere visokosti?“ Poročevalec nasvetuje, da naj ima prejemnik tretjino vrednosti kot prednino (*praecipuum*), ako določuje o vrednosti posestva sodnija.

Gosp. Ogulin nasvetuje, naj bi to veljalo kot občno pravilo v vseh slučajih.

Leta	iz Avstrije	iz Ogerske	skupaj
1880	188 524	8886	197 410
1881	200 490	6 273	206 763
1882	196 332	9 046	205 378

Množica v inozemstvo poslanega piva je tedaj v primeri s množico iz inozemstva došlega piva jako velika, sploh od 10- do 15-, tudi do 20krat večja. Pošiljala so se v inozemstvo posebno češka in nižjavstrijška piva. Če se pomisli, da se izdela v Avstroogerski vsako leto nad 12 milijonov hektolitrov piva, se vidi, da je množica izvažanega piva le neznamna, in skoro ravno tako neznamna, v primeri s to množico uvažanega piva.

Omenljiva je velika nejednakost v množici piva, koje se izvažajo vsako leto iz Ogerske; omenljiva tem bolj zaradi tega, ker so bile v ravno istih dobah dolitavske razmere precej jednake. Vrednost iz inozemstva došlega piva je znašala l. 1882. krog 200 000 goldinarjev, vrednost v inozemstvo poslanega pa skoro 25 milijonov, tedaj skoro 25krat več.

Če odštejemo od množice produciranega piva množico v inozemstvo odposlanega, ter se ob enem tudoziramo na neznamno šte-

Gosp. Detela se odločno protivi predlogu g. Ogulina, kajti potem bi bili dediči na škodi. Šestnajstera vrednost po katastru je tako premajhna, sedaj pa še tretjina kot dobiček, to bi bilo za prejemnika posestva le preugodno.

Tudi dr. Poklukar se izraža proti temu predlogu, katerega g. Ogulin umakne in se potem sprejme predlog Svetčev, da dobi posestnik tretjino kot prednino (*praecipuum*) le v tem slučaju, ako sodnija vrednost določa.

Zborovanje se potem ob 1. uri popoldne zaključuje.

Nadaljuje se zborovanje ob 1/2. uri popoldne.

Dr. Vošnjak poroča o prvem vprašanju: „Ali bi se na Kranjskem ustanovili kmetijski domovi, to je kmetije, ki se ne smejo rušiti in le kot celota prodati?“ Poročevalec pravi, da ima deželno zakonodajstvo po § 16. pravico, zaznamovati kmetije, katere se ne smejo razrušiti. Do francoske okupacije se na Kranjskem po postavih s časov Marije Terezije in cesarja Jožefa II. nobena ustanovljena kmetija (*gestifteter Bauernhof*) ni smela rušiti, niti med življenjem niti po smrti lastnikov. Pri izročitvi je morala biti cenitev taka, da je zamogel prejemnik izhajati. Pod Francozi proglašil se je *Code Napoleon* in ž njim rimsko dedno pravo, da so dobili vsi dediči enake deleže, in razkosavanje zemljišč se je pričelo. Ko se je vrnila avstrijska vlada, pustila je delati po francoskih običajih, katerim se tudi grajščaki zaradi obilih lavdemij niso ustavljali. Da so se navzlic temu ohranile še stare kmetije, storila je tisočletna tradicija, posebno na Gorenjskem, le na Notranjskem in Dolenjskem se je parcela za parcelo od kmetije prodavala od prejemnika, ki dedščine ni zmogel. Ko se je pa toliko razkosalo, nastale so hiše na malih parcelah in vrata so bile odprte mnogim ženitvam in razširjanju revnega ljudstva. Zato je občno mnenje, da se zabrani rušenje kmetij postavnim potom, da ostane vsaj toliko, da se jedna kmetijska rodbina lahko preživi na posestvu.

Dr. Vošnjak nasvetuje tedaj, naj se izreče: „Želeti je, da se na Kranjskem ustanove nerušne kmetije (kmetijski domovi).“

Gosp. Svetec uvažava veliko prednost take naredbe, dvomi pa, da bi se dalo vstreči želji kmetovalcev. Posestva prodajajo se z različnih vzrokov, vsled zapravljenosti, z gospodarskih ozirov in da se plačajo dolgovi. Za prvo se ni treba jokati, saj pride svet v boljše roke, v drugih dveh slučajih si pa kmetije pomagajo. Taka postava utegne tedaj več škodovati, nego hasniti. Tudi g. dr. Namorš se protivi taki postavi, kajti kmet, kateri je tudi trgovec, potrebuje dostikrat denarja, katerega dobi le na posestvo svoje. Tudi bode ostalo zemljišče razkosano ko zdaj. Gosp. Planinec pa želi neko

vilce vsako leto iz inozemstva došlega piva, dobimo, da se je použilo piva v Avstroogerski:

Leta	hektolitrov	Leta	hektolitrov
1865	8331568	1876	11994832
1870	9840619	1877	11339927
1871	10670393	1878	11111796
1872	12053218	1879	10942493
1873	13283610	1880	10767768
1874	12834394	1881	11788472
1875	12654258	1882	11947777

Te številke niso natančne, marveč le aproksimativne, če pomislimo, da se vse, kolikor se ga zvari in ne pošlje v inozemstvo, ne proda takoj v dotičnem letu. Če pa pomislimo, da zaloge koncem leta, tedaj v mrzlem času, ko kupčija ne more biti živahna, ne smejo biti prebogat, ampak le tolike, da zadostujejo za potrebo sproti, ne bodo tedaj od resničnih razmer toliko oddaljene. Vzemimo tudi, da bi bile zaloge bogate, se vendar to od leta do leta zjednači, ker bi si postajale množice ostalega piva v različnih letih jednake, ter se jih more pri prihodnjem letu v začetku jemati v poštev, koncem leta pa za tretje leto prihraniti. (Koniec prihodnjč.)

omejitev gledé razkosanja posestev, kajti drugače bodo same kajže in kajžarji ostale. Gosp. Ogulin je tudi proti takemu zakonu. Ž njo se bo ustvaril kmetijski *fideicomis*. Sploh naj bode kmet na enaki stopinji ko obrtnik. Dr. Sterbenec pravi, da je velik razloček med kmetom in obrtnikom, kmet dela le po dnevi, obrtniki po noči. Vsekako je pa kmet ponosen na to, da sme prodati, kadar ga volja. Dr. Namorš misli, da ne gre, da bi sedanji lastnik posestva nakladal svojim naslednikom razne dolgove. Gosp. Detela razjasnuje, da posestvo dobi še le tedaj postavno varstvo, ako se vpiše ko kmetijski dom. Lastniku je prosto, delati s posestvom, kar hoče, a dober gospodar bo želel, ga pustiti otrokom, torej ga bode rad vpisal med kmetijske domove. Dr. Vošnjak brani svoj predlog, in večina enkete mu pritrdi — O drugem vprašanju: „Ali se naj vpisavanje kmetij med kmetijske domove prepušča prosti volji lastnikov, ali naj bode obligatno,“ (uradno?) nasvetuje g. dr. Vošnjak kot poročevalec: „Pod zakon o dednem pravu na kmetij spadajoče kmetije (§ 1. zak.) se imajo uradno vpisavati v javne knjige za kmetijske domove,“ ker poročevalec misli, da kmet ne hodi rad v pisarno in bi se prostovoljno vpisalo komaj 200 kmetov z vse Kranjske. Zatorej naj občinski zastop vpis naznani, uradnija pa izvrši.

Gospod dr. Sterbenec podpira predlog, ali dr. Namorš priporoča prostovoljno vpisovanje, če bi občine isto naznanile, in g. Ogulin oporeka uradnemu vpisovanju, med tem da g. Dev pritruje Vošnjakovemu predlogu. Tudi g. Detela podpira predlog g. dr. Namorša, da se prepusti prosti volji vsakega posestnika, ali hoče svoje zemljišče vpisati kot nerazrušni kmetijski dom, ali ne; predlog se tudi sprejme. Dr. Vošnjak poroča o tretjem vprašanju: „Koliko dolgov se sme na kmetijski dom vknjižiti?“ in pravi, da sedaj, ko se je sprejel predlog dr. Namorša, je ta stvar brez pomena, čemur dr. Namorš ugovarja, na kar stavi dr. Vošnjak predlog: „Na kmetijski dom se ne sme več dolgov hipotekarno vknjižiti, kakor znaša 15kratni čisti katastralni prinos.“ Gospod Potepan reče, da bi obresti za taki dolg ne smeli iznašati na 7%. Glasuje se in sprejme predlog dr. Vošnjaka. Pri četrtem vprašanju: „Pod katero ceno se kmetijski dom eksekutivno ne sme prodati?“ nasvetuje gosp. dr. Vošnjak kot poročevalec, da se ne smejo prodati pod polovico cenilnega zneska.

Gospod Ogulin označuje to določbo kot jako kočljivo, kajti nehal se bode ves kredit, g. dr. Sterbenec pa je ž njo zadovoljen, med tem da se g. dr. Dolenc vjema z nazorom g. Ogulina. Dr. Vošnjak opozarja, kako pod nič se dandanes prodajajo kmetije, in misli, da je boljše tudi za upnike, ako je vsaj polovica vrednosti posestva zavarovana, na kar se predlog poročevalca g. dr. Vošnjaka vsprejme. Pri petem vprašanju: „Ali naj imajo občine predpravo, da prevzamejo kmetijski dom za tisto ceno, za katero je bil pri eksekutivni dražbi prodan?“ nasvetuje poročevalec dr. Vošnjak, naj se občinam ta pravica pripozna. Ako občina dobi kmetijski dom po taki ceni, bi potem kmetijo prepuščala ženi ali otrokom proti vrnitvi kupne cene v amortizacijskih obrokih. Predlog priporoča dr. Sterbenec, g. Dev pa priporoča, naj se ta pravica občin raztegne sploh na vsa kmetijska posestva. Potem se predlog poročevalca dr. Vošnjaka sprejme in s tem je rešen drugi oddelek stavljenih vprašanj. (Dalje prihodnjč.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Dunajski mestni zbor se je pred kratkem izjavil z veliko večino proti naredbam, katere je ministerstvo ukazalo na korist dunajskega prebivalstva ter proti mešetarjem in ž njimi zvezanim mesarjem. Sedaj se je saj toliko obrabil, da je odločno grajal grdo stopanje predstojnika mesarske zadruga Nagelschmidta, ki je v Požunu na ostudni način se dobrikal Madjarom ter pri ogerski vladi iskal pomoči. Graja se je izrekla jednoglasno.

Pri shodu volilcev v dunajski mestni hiši sta govorila dr. Lueger in Schönerer proti severni železnici in proti pogodbi, katero namerava država skleniti z delničarji tega društva. Na drugem mestu spregovorimo še enkrat o tej važni zadevi.

Iz Zagreba poroča „Presse“, da je imel včeraj eksekutivni odbor narodne stranke sejo, v kateri se je posvetovalo o postopanju pri bodočem zborovanju sabora. Govorilo se je, da bi stranka izdajala svoj list, a konečno se je sklenilo, da se z izdajanjem lastnega glasila počaka, dokler se razmere bolj ne razjasnijo. — Snuje se tudi nova večina, ki si hoče dati ime: avtonomna stranka.

Tuje dežele.

„Nordd. allg. Zeitg.“ pravi, da je Nachtigall zato popotoval na obrežje zapadne Afrike, da osnuje tam konzularična sodišča za nemške podanike in zastopa interese njihove. V zapadnih afrikanskih vodah namerava vzdržavati vlada stalne vojne ladije.

V nemškem državnem zboru je razpor med strankami jako velik in čuje se, da poslanci nemajo kaj zaupanja v uspešno delovanje. Klerikalci so obupali, da zadobé od vlade še kaj koncesij, pogajanja z Rimom so zastala in klerikalni listi pišejo tako, da pač ne bodo vlade omeščali. Tudi o zakonu zoper socialiste so razmere glasov nejasne. Središče hoče zakon nekoliko spremeniti, vlada pa temu odločno nasprotuje; vse to sodeluje, da zastopniki nemškega naroda ne začenjajo z veseljem srcom sedanjega zborovanja!

Francoska vlada terja zopet novcev od zbornice za svojo inozemsko politiko. Za Madagaskar potrebuje 4 700 000 frankov, za Tonking pa 14 milijonov.

Policija je prijela anarhiste Waldota, Schultzaja in Riefelderja, ker so baje v zvezi z dunajskimi umori. Hoteli so osnovati anarhistični tabor, a malo poprej dejali so jih pod ključ. Tabor se je pa vendar vršil. Govorniški oder je bil ozaljšan z rudečimi zastavami in napis: „Živela internacionala!“ Priprte anarhiste imenovala je zbrana množica za „častne predsednike“. Policija je bila obilo zastopana in vsled tega se je tabor mirno izvršil.

V Napolju je imela laška stranka pentarhistov te dni shod, pri katerem se je snoval klub parlamentaričnih levčarjev. Crispija volil je zbor predsednikom.

Dne 20. aprila je bilo voljenih šest novih poslancev v zbornico. Vsi so vladni kandidatje.

V zbornici je Fili interpeloval ministerkega predsednika Depretisa, kaka sredstva je vlada sklenila, da se zabrani koleri, ki se širi v Kalkuti, pot v laško ozemlje. Depretis je zagotavljal, da je vlada uže potrebne korake storila.

Sedaj tudi „Gazzetta Ufficiale“ odločno zanikava vest lista „Germania“, da bi bil Depretis 21. januarja govoril s Keudellom. Nemški list je tedaj po polnem neresnico širil med svet.

Kakor smo uže poročali, snide se v Londonu konferenca velevlastij, ki bode imela nalogo, spremeniti egiptovski likvidacijski zakon in s tem omogočiti egiptovski vladi, dobiti novo posojilo, katerega tako krvavo potrebuje. Konferenca bode pač tudi druga vprašanja razmotravala. Na dnevnem redu bode menda tudi prihodnje stališče angleške vlade v Egiptu in vprašanje aneksije Nilovih dežel. Vsaj tako pišejo listi, katerim se ve da tudi pripuščamo odgovornost za to zadnjo novico.

V Kahiri se boje Evropejci resnih nemirov. Grki se hočejo maščevati zaradi morij v l. 1882. in zato je policija vkrenila mnogo priprav. Iz tega mesta prihajajo tudi novi brzovjavi, ki potrjujejo našo vest o onih 300 beguncih, ki so iz Shendyja bežali po Nilu. Ladija se jim je razbila, ustaši so napadli begunce in posekali vse do zadnjega moža.

Gordon poroča Baker paši, da ima še za kacic 5 mesecev živeža. Mesto obdaja 500 sovražnih Arabcev in blizo 2000 jezdecev. Kakor hitro začne Nil naraščati, bode se Gor-

donovo stanje zboljšalo. Konečno priporoča nabirati novece, s katerimi bi se sultan dal pregovoriti, da pošlje par tisoč nizamov v Berber. Ž njimi bi zamogel Mahdija potolči in pomagati vbogemu prebivalstvu mesta Kartuma.

Dopisi.

Iz Toplic na Dolenjskem dne 20. apr. (Izv. dop.) Zdaj se približuje tisti letni čas, tako zvana „topliska сезона“, ko boste gosp. urednik dobivali dopise tudi iz raznih toplic. Vaš dopisnik Vam piše iz toplic, ki se nahajajo v sredini slovenskih pokrajin. Naše domače toplice so kaj blagotvorne, voda ima 30° gorkote. Te kaj dobro ugajajo Vašemu mirnemu in zmernemu ter hladnokrvnemu dopisniku. Vi, g. urednik, ljubite te vrste ljudij, svetujte jim torej tukajšnjo zdravilno vodo, kajti pri vsi Vaši miruljubivosti želite svojim obilim prijateljem in znancem, da ne bi izgubili potrebne gorkote, t. j. ljubezni do slovenskega naroda.

Tukaj ni napačno po leti bivati in tukajšnje toplice so že marsikoga okrepčale, bolniku izgubljeno moč podelile, zdravemu žile očvrstile. To je sicer obče znano, porečete. Se vé da, kakor tudi to, da sta živež in potrežba dobra in po ceni, da so ljudje prijazni. Pa tudi nekaj novega lahko poročam iz tukajšnjega kraja. Obče znani zdravnik in tukajšnji najemnik kopališča, g. Kulavic, uvedel bode v gradu (t. j. v kopališči) tudi nove naredbe za večjo pripravnost „toplčarjev“, namreč „hišni brzovjav“ in „električno zdravljenje“ v vodi za vsako posamezno osebo. Vrlo dobro!

Vidite, gospod urednik, vse take in enake naredbe večjega ali manjšega obsega veselé Vašega dopisnika, kajti če se promet, blagostanje naših domačih krajev povzdigne, koristi to celi domovini. In jaz mislim, če moramo Slovenci (zmerni in radikalni) naprej domače časopise in knjigo podpirati, domače trgovce in obrtnike, morali bi tudi slovenski bolniki (to besedo sem s težkim srcem zapisal zaradi tega, ker sem se v tem trenutku tudi zmisli na „politično-bolne“ Slovence) raje hoditi se zdraviti v slovenske kraje — k domačinom nego v tuje dežele. O, saj ni tako daleč v te naše toplice, iz Ljubljane n. pr. pelje lepa cesta, in poleg zelene Krke človek prav hitro pridrdra v Toplice, vsaj je cesta dosta dobra — in iz Novega Mesta si kar na enkrat tú. — Torej na svidenje!

Ahasverus II.

Razne vesti.

(Koliko Dunajčanje mesa pojedó.) Od leta 1862 do 1882 se je pripeljalo na Dunaj 819 385 ovac, 147 418 mladih prešičkov, 869 066 jagnjet in kozličkov, 2 976 000 telet, 137 234 prešičev, 2 056 906 goved. Povzelo se je pa v tej dóbi 141,771 400 kilogramov govejega in 32 381 400 kilogramov družega mesa, ali letnih 6 751 000 kilogramov govejega in 1 541 900 kilogramov družega mesa. Vsak Dunajčan pojé na leto skoro 12 kilogramov govejega in 2 kilograma družega mesa.

(Čuden testator.) Neki umirovljeni stotnik na Ogerskem je postal po polnem nepričakovano ded 30 000 gld. po nekem župniku. Župnik, jako gostoljuben mož, je imel navado, vsacega prijatelja ali znanca, ko ga je obiskal, za delj časa pri sebi pridržati in na vse mogoče načine pogostovati. Vselej pa, ko je dotičnega gosta zabaval z različnimi pogovori, mu je dal piti zmešanega vina in piva ter se delal, kot da bi bil različni pijači v raztresenosti zmešal. Samo ob sebi razumljivo, da nikdo izmed gostov te mešanice ni hotel pokusiti. Nadčastnik D., znan zaradi svojega udvorljivega obnašanja, povodom svojega obiska pri župniku starega moža nij hotel s tem žaliti, da bi mu bil odbil ponujano pijačo, akoravno se je moral zelo posiliti. Ko sta se ločila, ga jame župnik jako čudno meriti ter si izprosi od njega karto. Lahko si mislimo, kako se je moral nadčastnik začuditi, ki je dobil čez dolgo let, takrat uže delj časa umirovljeni stotnik, sodnijsko naznanilo, da je po-

stal ded gori omenjene svote. Župnik namreč, sam zelo udvorljiv in prijazen človek, je namreč sklenil postaviti onega svojim dedom, koji bi bil tolikanj udvorljiv, da bi omenjeno mešanico brezpogojno in brez ovinkov spil.

(Triletni morilec lastnega brata.) Te dni je zadavil v Velikem Varasdinu triletni deček svojega šest mesecev starega bratca, proti kojemu je že koj pri njegovem porodu gojil in kazal neizrekljivo sovraštvo. Med velikonočnimi prazniki je pustila njihova mati otroka sama doma. Ko pride nazaj domov, ji prilete triletni sin nasproti ter ji ves vesel pripoveduje o groznem činu, ki ga je zvršil med tem časom.

(Mlada požigalka.) Vas Nemohovice pri Brnu je 7. t. m. skorej do polovice pogorela. Velik strah je vladal med nesrečnimi vaščani, ker se je bila raznesla govorica, da bode v kratkem zopet — gorelo! Res je na Velikonočno nedeljo zopet nastal ogenj v nekem skeduju. Sedaj se je posrečilo priti požigalku na sled. Dvanajstletna deklica iz Brna je zažgala v obeh slučajih. Hudo delko so odtirali k sodnji v zapor.

(Fej te bodi!) Prof. Jäger, mož, o kojem se v novejšem času toliko govori zaradi njegovih čudnih hipotez, je vnovič obogatil svoje polje s čudno najdbo. Vzel je namreč pri c. kr. patentnem uradu patent na to, da bo jedi impregniral z dišavo — ženskih las. Mož trdi, da so jedi na ta način pripravljene, krepilne za čutnice in sploh okusnejše. Ker se današnji norčavi svet za take in jednake trditve in dvomljive iznajdbe zmirom gorko zavzima, smemo za gotovo pričakovati, da se bo v kratkem govorilo o gostilnah, v kojih se dobivajo „okusne in krepilne, s dišavo ženskih las impregnirana jedila.“ No, dober tek!

(Oslovski samomor.) Da bi se kaka žival sama usmrtila, je uže samo na sebi redka in čudna prikazen, da se pa kaj takega lenemu sivcu pripeti, je kaj celo nenavadnega: Vendar se je to zgodilo zadnje dni v Parizu. Skočil je namreč v Seine, da bi našel v mrzlih valovih njene struge zaželjeno smrt. Uzroka, zakaj da je to storil, ne vemo. Morebiti, da mu njegov poklic — moral je voziti dan na dan težke s peskom in kamenjem naložene vozove — ni ugajal, morebiti da je dobil premalo krme in preveč batin, morebiti da je bil tak osel, da se je nesrečno zaljubil. Bodi si uže kar koli hoče, usmrtili se je hotel in sicer tako: Necega jutra stoji nevprežen ob tovrnem vozu poleg obrežja Seine. Naenkrat se spusti v dir do vode, postane še en trenutek ob vodi in skoči noter. Čudno epizodo je opazovalo več ljudij, med njimi tudi nekdo, ki je imel velicega psa „Neufundlandca“. Hitro zaukaže psu, naj skoči za oslom, da bi ga valovom otel. Psu se res posreči osla za uha zgrabiti in na suho z njim priplavati. Komaj sta bila na suhem, ko osel vnovič skoči v vodo ter psa, ki mu hoče to zabraniti, z vso močjo se svojo podkvijo sune. Ribiči so našli potem nesrečnega osla na nasprotnem obrežji.

(Liliputanci na Laškem.) V nekem selu blizu Verone sta živila svoje dni brata z imenom Taffaloni, rojena začetkom tega stoletja. Akoravno nista bila nič večja kot po 80 cm., je bilo njih truplo vendar po polnem razvita. Poštena in delavna, sta se živila od polja, koje sta sama pridno obdelovala. Živila sta v mali kolibi. Pohištvo je bilo vse manjšein njihovi velikosti primerno. Ljudstvo se ju je tako navadilo, da so jima celo vaški paglavci v kljub svoji razposajenosti prizanašali. Čudno, da so bili njihovi starši veliki in močni, oče celo velikan. Čudno tudi, da se je polastila vseh starih, staršev in dvojčkov, neka manija do samomora. Oče ves žalosten, da sta sinova pritlikavca, se je obesil, mati pa vtopila. Sirot se je usmilil največji mož celega kraja, nad 2 metra dolg mož, s šaljivim imenom: „Suhi velikan“. Nikoli se ni ločil od njih, skrbno čuval nad njima, ju tolazil v bridkosti ter se veselil z njima v veselji, jim dajal dobre svete itd. Posebno čudno je bilo videti, če je zgrabil velikan časi oba pritlikavca ter jih tresel pod pazduho in pod plaščem, ko sta se dobre kapljice kako nedeljo preveč navlekla, kar se je tako lahko kmalu zgodilo. Usmilil se ju je namreč, ko sta težko proti domu taval. Pred nekoliko leti spleza starejši od njiju na lestvo; komaj dospé na vrh, ko pade na tla in se vbije. Morebiti, da se je zgodilo le slučajno, da so ga gori dospivega zapustile

moči, ljudstvo vendar trdi, da je bil samomor. Pred par dnevi je skočil tudi mlajši v vodo ter so ga dobili drugega dne mrtvega na obrežju vsega blatnega. Dosegla sta starost več kot 70 let.

Domače stvari.

— (Za obrtnijske šole na Kranjskem) je ministerstvo za uk in bogočastje za l. 1884. dovolilo sledeče podpore: za kočevsko šolo 100 gld., za ljubljansko šolo 2000 gld., za tržiško šolo 200 gld., za kranjsko šolo 120 gld., za šolo v Rudolfovem 400 gld.

— (Gosp. Ivana Piskarja,) kaplana črnomaljskega, je deželna vlada prezentovala čest. kapitularnemu konsistoriju za izpraznjeno mesto župnika na Sv. Gori v okraji litijskem.

— (Velike vojaške manêvre) imel bode v septembru na Gorenjskem tretji armadni korps.

— (Z nožem zabodel) je črevljarski pomagač Jože Faleschini svojega druga Scheidenbergerja, ko sta se bila v Karlovških ulicah nelo srečnega žganja napila. Potisnil mu je s tako silo ostrino v roko, da je nož obtičal v njej. Scheidenbergerja so odvedli v bôlnico, Faleschinija pa izročili sodnji.

— (Surovost.) Včeraj dopoldne pokal je z bičem Jožef Jager, hlapec iz Bezovika, po Poljanski cesti. Mestni policaj ga posvari, češ, da je pokanje z bičem po mestu prepovedano, in ker Jager le neče ubogati, hoče mu mestni policaj izviti bič iz rok. A Jager se mu surovo uprè, raztrga policaju plašč in ga sune dvakrat z nogo, da bi ga podrl na tla. Konečno so Jagra policaji ukrotili ter zaprli, in zagovarjati se bode imel pri sodnji zaradi javne posilnosti in razžaljenja straže.

— (Najdena) je bila včeraj srebrna zapestnica v podobi kače. Kdor je isto izgubil dobi jo nazaj pri mestnem magistratu.

— (Sto ogerskih volov) pripeljalo se je danes po železnici v Ljubljano iz Kapošvára, katere je nakupila družba mesarjev v Ljubljani, koja sestoji z gg. Štruklja, Kopača in Jarneja Črneti. Ljubljanskim mesarjem pri veliki draginji goveje živine na Kranjskem in v sosednih deželah kaže bolje, pitano živino zdaj kupovati na Ogerskem.

— (Pozarna kronika.) Koča Jere Černe v Konju (v okraji črnomaljskem) je 16. t. m. z vsem pohištvom vred do tal pogorela. Škode je 136 gld. Posestnica ni bila zavarovana.

Poslano.

Čestitim gg. volilcem,

ki so me pri včerajšnji volitvi odlikovali s svojim zaupanjem, navzlic temu, da nisem bil postavljen kandidatom, izrekam v svojem imenu ter oziraje se na načela, katera zastopam, svojo iskreno zahvalo.

V Ljubljani 23. aprila 1884.

Prof. Fr. Šuklje.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 23. aprila. S Krakovega poročajo listi, da je sedemnajstletni delavec Boleslav Malankievič, rodod iz Varšave, danes jutraj med glavnim raportom, pri katerem so bili navzoči vsi redarstveni uradniki, skušal s smodnikom napolnjeno petardo vreči skozi okno policijskega ravnatelja. To se mu ni posrečilo; petarda pade nazaj na tla, se raznese ter težko, dasi ne smrtno, rani napadovalca. V stanovanju policijskega ravnatelja je ubitih petdeset šip. Zločinca, pri katerem so našli nabit revolver, so spravili v bolnico za inkvizite.

Carigrad, 23. aprila. Pri slovesu se je cesarjevič zahvalil sultanu za gostoljubni sprejem; sultan je izrazil željo, naj se „Miramar“, vrnivša se iz Bruse, še nekoliko ustavi v Bosporu, da bi še enkrat pred odhodom pozdravil visoka gosta.

Dunaj, 22. aprila. (Triest. Ztg.) Vlada je prošnji magistratnega odbora za spremembo tržnega reda vstregla in pogojno dovolila kla-

nje za poskus. Kupci z ovcami so se zavezali, da ne bodo šli v Požun na somenj in da bodo kupovali potrebno živino izključljivo le na Dunaji.

Dunaj, 22. aprila. V pravdi zaradi žaljenja časti, ki so jo pričele „Tiroler Stimmen“ zoper poslanca in urednika „Deutsche Zeitung“, g. Reschauerja, bil je poslednji oproščen. Porotniki so zanikali krivdo z desetimi glasovi proti trem.

Carigrad, 22. aprila. Cesarjevič in so-proga sta danes obiskala bazar v Štambulu in bila prisotna pri vojaški paradi v vojnem ministerstvu. Zvečer bode na krovu „Miramare“ obed. Visoka gosta prenočita na ladiji. Ob dveh jutraj odjadrajo v Mudanijo, od koder gredo v Brusu; tu se delajo za sprejem velikanske priprave.

London, 22. aprila. „Standard“ poroča, da so vse velevladi pritrile sklicanju egiptovske konference. — Isti list poroča iz Kahire, da se je sklenilo, poslati v šestih tednih toliko egiptovske vojske v Kartum, kolikor bode le mogoče. Gordon se je v brzobjavo do Baringa jako razkačeno izjavil o postopanju angleške vlade, ki ga je pustila na cedilu; pravi, da se hoče onim po polnem odpovedati, ki so ga zapustili in ki so zakrivili toliko zgube ljudij v Sudanu.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 23. aprila.

	gld.
Jednotni drz. dolg v bankovcih	79.90
» » » » srebrou	81.20
Zlata renta	100.85
5% avstr. renta	95.55
Delnice narodne banke	853.—
Kreditne delnice	321.40
London 10 lir sterling	121.45
20 frankovec	9.63
Cekini c. kr.	5.73
100 drz. mark	59.45

Uradni glasnik

z dné 23. aprila.

Eks. javne dražbe: V Ljubljani posestvo Fr. Šteha iz Male Račne dné 26. aprila (2. narok); posestvo Fr. Florijančiča iz Potoka dné 30. aprila (2. narok); posestvo Ant. Mikliča iz Male Mlačne dné 26. aprila (2. narok); posestvo Martina Tancika iz Gor. Iga dné 30. aprila (2. narok); zemljišče Marijane Zaverleve iz Rakovnika (275 gold.) dné 3. maja, 4. jun. in 5. jul. — V Kamniku posestvo Katarine Kraličeve iz Stopa (850 gold.) dné 26. aprila, 28. maja in 28. junija.

Razpisane ustanove: Za drugi semester šolskega leta 1883/84 razpisanih je mnogo dijaških štipendij, koje so objavljene v nemškem uradnem listu „Laib. Ztg.“ št. 92 z dné 22. aprila.

Licitacije: Za zgradbo bočine (risalita) na šolskem poslopij v Semiču določa c. kr. šolski svet v Črnomlju minuendno licitacijo v dan 29. maja ob 10. uri dopol.; skupna proračunana svota za posamična dela 1184 gld. 42 kr.; vadij 10 proc.

Tujci.

Dné 21. aprila.

Pri Maliči: Ortner, trgovec, iz Hamburga. — Muhr, trgovec, in Werner, potovalec, z Dunaja. — Fusetek, potovalec, iz Bele Cerkev. — Degen, vdova inženjerja, iz Gorice.

Pri Slonu: Grünwald in Bruck, trgovca, z Dunaja. — Smola, c. kr. major, in obitelj, iz Weinbüchla. — Marzini in Zenkovich, zasebnika, iz Trsta. — Arko iz Zagreba. — Weiss s soprogo iz Siska. — Löwensohn iz Kapošvára. — Dejak, c. kr. garderitmajster, iz Rudolfovega.

Pri Bavarskem dvoru: Brünner, trgovec, iz Beljaka. Pri Virantu: Butalič, c. kr. sodnijski kancelist, iz Tržiča. — Rissmaul iz Ljubljane. — Kremžar, učitelj, iz Št. Vida.

Umri so:

Dné 21. aprila. Marjeta Mohar, dekla, 61 l., Sv. Jakoba trg št. 10, pohabljenje podtrebušnih organov.

V bôlnici:

Dné 18. aprila. Aleks. Burtelca, delavec, 18 l., jetika. — Marija Mihele, cigararica, 28 l., vnetje trebušine.

Dné 19. aprila. Tomaž Keber, delavec, 43 l., kron. jetika. — Antonija Stojan, sirota, 10 l., jetika. — Marija Sterniša, delavka, 26 l., piemija. — Franciska Treven, dekla, 25 l., jetika.

Dné 20. aprila. Jera Keržič, sirota, 12 l., srčna hiba. — Marka Breznik, delavec, 62 l., pljučnica. — Fran Boršnik, sin delavca, 1½ l., šen.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
22. aprila	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	730.22 729.84 729.40	+ 4.8 + 9.6 + 6.6	szpd. sl. svzh. sl. «	obl. » »	20.1 dež

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige društva sv. Mohorja

in tudi sledeče knjige:

- Cimperman, Pesni. 60 kr.
- Decker, Fizika in kemija. 70 kr.
- Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Haderlap, Tisoč in ena noč. V snopičih po 20 kr.
- Kačić-Miošić, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
- Klaić, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 28 kr.
- Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Kosec, Krščansko-katoliško npravoslovje. 1 gld. 20 kr.
- Lapajne, Fizika za ljudske šole. 25 kr.
- Orožen Val., Spisi. 60 kr.
- Pađar, Zakon in žena. 40 kr.
- Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Večan 85 kr.
- Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Več. 90 kr.
- Razlag J. R., dr., Pesmarica. 60 kr., vez. 80 kr.
- Slomšek A. M., Zbrani spisi. I. knjiga: Pesni. 90 kr.
- Zbrani spisi. II. knjiga: Basni, prilike in povesti. 1 gld. 20 kr.
- III. knjiga: Životopisi. 1 gld. 30 kr.

Na prsih in pljučah bolehnim!

Gospodu Jul. pl. Trnkoczy-ju, lekarju v Ljubljani na Mestnem trgu.
Zamán vporabljal sem pri kašlji in pljučnih bolečinah razna sredstva, dokler nisem poskusil Vašega soka iz kranjskih planinskih zelišč à 56 kr., in z veseljem sem opazil zboljševanje. Blagovolite mi poslati še 3 steklenice.

Spoštovanjem Vaš udani
Josip Malešič v Sisku.

!!Priznanje!!

Proti bolečinam v glavi in želodcu!

Gospodu lekarnarju Trnkoczy-ju v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše kri čistilne kroglice, škatljica po 21 kr., izredno dobro služile. Vročina, katero sem čutila po vsem telesu, potem hudi glavoból in sem ter tje napadajoča me mrzlica, sami nasledki zapretja in želodčnega katarja, ponehali so, hvala Bogu, po polnem, ko sem uživala Vase kri čistilne kroglice, tako da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljevaje se Vam v novič prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še en zavitek teh takó izvrstno delujočih kri čistilnih kroglic.

Pozdravlja Vas, sem najudanejša,
Lucija Štibar.

Salicilna ustna voda,
aromatična, vpliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust.
1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,
splošno priljubljen, vpliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, à 30 kr.

Najnovije spričalo.

Vaše blagorodje!
Mnogo let vporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim vspehom in priporočati ja moram vsakemu najtopeje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.
Spoštovanjem
(7) 12—8
Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno frišna v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna pri „Samorogu“
Jul. pl. Trnkoczy-ja
na Mestnem trgu v Ljubljani.